

РЕШЕНИЕ

№ 955

гр. Перник, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Симона Пл. Кирилова

при участието на секретаря Е. Н. КРЪСТЕВ
като разгледа докладваното от Симона Пл. Кирилова Гражданско дело № 20211720106403 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на „ЗД Евроинс“ АД срещу Община Перник.

Ищецът твърди, че на 16.06.2017 г. при управление от А. К. л.а. „БМВ 635 купе“ с Д.К. № *****, собственост на В. К., е попаднал при движение в 2 бр. необезопасени и несигнализирани дупки на платното за движение на ул. ***** в гр. П., в следствие на което по автомобила били причинени повреди на предницата и по ходовата му част. При посещение на органите на МВР бил съставен констативен протокол за ПТП, като не били констатирани нарушения на правилата за движение по пътищата от страна на водача, а била описана заварената пътна обстановка. Увреденото МПС било застраховано при ищцовото дружество по застраховка „Каско“ за процесния период, във връзка с което пред ищеца била образувана щета, а на сервиза, извършил ремонт на лекия автомобил, била заплатена равностойността на ремонта – 2569,39 лева.

Поддържа се, че участъкът от пътя е обект, представляващ общинска собственост, а неравностите на платното за движение са в резултат от липсата на адекватна поддръжка на пътното платно.

Твърди се, че в полза на застрахователя е възникнало регресно право за паричното вземане срещу ответната община, но след регресна покана и изтичане на посочения в нея срок плащане не постъпило.

При изложените твърдения се иска Община Перник да бъде осъдена да заплати на „ЗД Евроинс“ АД сумата в размер на **2569,39 лева**, представляваща равностойност на платеното от дружеството за извършения ремонт на увредения лек автомобил, както и **10 лв.**

– обичайни ликвидационни разноси, ведно със законната лихва, считано от депозиране на исковата молба, до окончателното изплащане на вземането, както и сумата в размер на **357,48 лв.** – обезщетение за забава за периода от поканата – 30.11.2017 г. до 10.04.2019 г. – депозирането на исковата молба.

Ответната страна в отговора на исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, оспорва исковете по основание и размер. Оспорват се всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане – деяние (бездействие), както и причинна връзка между настъпили вреди и поведението на служители на ответника. Излагат се съображения относно правилата за движение, предвиждащи задължение за водачите да управляват МПС със съобразена скорост, като се поддържа, че ПТП е настъпило в следствие поведение на водача. Посочва се, че доколкото на водача не са били взети проби за алкохол, за застрахователя изобщо не е възникнало задължението да заплати застрахователно обезщетение. Оспорва се искът по размер.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД за заплащане на регресна претенция за изплатено обезщетение, ликвидационни разходи и лихви във връзка с вреди по МПС, настъпили в следствие на ПТП, като според твърденията на ищеца отговорността на ответника произтича от виновното поведение на определени физически лица, които е следвало да изпълняват и осигуряват осъществяването на задълженията на Община Перник за поддържане в изправност пътища – част от общинската пътна мрежа.

От фактическите твърдения на ищеца се установява, че спорното право се основава на виновното поведение на физически лица, на които Община Перник е възложила да поддържат в изправност пътен участък – част от общинската пътна мрежа, и носи отговорност за бездействията на тези лица. Община Перник като признато от правото за юридическо лице (чл. 14 ЗМСМА) не е деликтоспособна, тъй като тя формира и изразява правновалидна воля чрез своите органи - физически лица и носи само обезпечително-гаранционна отговорност по чл. 49 ЗЗД като възложител за вредите, причинени виновно от съответни физически лица при или по повод на изпълнение на възложената им от Общината работа. В този смисъл ищецът иска да бъде ангажирана гаранционната отговорност на Общината по чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД като правен субект, който по силата на закона следва да поддържа в изправност пътища от общинската пътна мрежа (чл. 29 ЗП и чл. 31 ЗП), и носи отговорност за бездействията на съответни физически лица, на които им е възложено да поддържат в изправност пътищата от републиканската пътна мрежа.

Когато вредоносните последици настъпват от действие или бездействие на лице, на когото е възложено да извършва определена работа, то правният субект, който е възложил тази работа, следва да носи уредената в чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД гаранционно-обезпечителна отговорност за виновното деяние (действие или **бездействие**) на лицата, на които е възложил да поддържат в изправност пътищата, част от републиканската пътна мрежа. Когато при изпълнение на така възложената работа е допуснато нарушение на предписани или други общоприети правила, отговорността е по чл. 45 ЗЗД, съответно чл. 49 ЗЗД. В този смисъл са задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в т. 3 от ППВС № 4/1975 г. и т. 2 от ППВС № 17/1963 г. Съгласно задължителните за съда

разяснения, дадени в ППВС № 7/1959 г., юридическите лица отговарят по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от техни служители при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено кой конкретно измежду тях е причинил тези вреди.

Следователно, за да възникне обезпечително-гаранционната отговорност на възложителя за имуществени вреди, причинени при или по повод на уговорената работа, трябва в обективната действителност да са настъпили следните юридически факти (материални предпоставки): 1) деяние (действие или бездействие); 2) противоправност (несъответствие между правно дължимото и фактически осъществено поведение); 3) вреди (неблагоприятно засягане на имуществената сфера на увредения или накърняване на неговия телесен интегритет); 4) причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите имуществени и неимуществени вреди (вредоносният резултат в съвкупния съпричинителен процес между явленията в природата следва да е закономерна, необходима, естествена, присъща последица от виновното противоправно поведение на делинквента); 5) вина на делинквента, която съобразно уредената в чл. 45, ал. 2 ЗЗД оборима презумпция се предполага и 6) виновното лице да е причинило вредите при или по повод на изпълнение на възложената работа.

По делото **не са спорни** фактът на настъпването на ПТП с участието на л.а. „БМВ 635 купе“, с ДК № *****, застрахован при ищцовото дружество, както и че участъкът от пътя, на което е реализирано ПТП, се стопанисва от ответника, като сочените обстоятелства са отделени за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване с приетия за окончателен доклад по делото. Не е спорно между страните, а и от приложената застрахователна полица и от официалното удостоверение на компетентния контролен орган по движението по пътищата, обективизирано в констативния протокол за ПТП (арг. чл. 179, ал. 1 ГПК), се установява правнорелевантният факт, че при настъпване на ПТП л. а. „БМВ 635“, рег. № ***** е бил застрахован при ищцовото дружество по силата на застраховка Каско, по застрахователна полица ***** с валидност 20.05.2017 г. до 19.05.2018 г. Видно от фактурата № **** от 20.09.2017 г. и работна карта № ***/30.09.2017 г., на л. а. с рег. № ***** е бил извършен ремонт в сервиз **** ЕООД, във връзка с щета ****, заведена през м. 06.2017 г., на стойност 2569,39 лв. с вкл. ДДС, като сочената сума е била заплатена от страна на ищеца в полза на сервиза, видно от платежното нареждане на л. 14. До Община Перник е била отправена регресна покана – л. 15-16, получена от ответника, за възстановяване на извършените от застрахователя разходи.

Спорни между страните са обстоятелствата относно причинно-следствената връзка между действията на служители на Община Перник, наличието на небезопасна и несигнализирана неравност на пътното платно, попадането на лекия автомобил в нея и твърдения вредоносен резултат.

Процесният Протокол за ПТП – в частта, в която е удостоверено, че автомобилът е попаднал в намиращата се на пътното платно необозначена неравност (2 бр. дупки), вследствие на което са причинени описаните в него видими увреждания, е съставен по данни на водача на увредения лек автомобил и в тази част той обективизира свидетелски показания в писмена форма /недопустими доказателствени средства в гражданския процес/, поради което в тази част той не представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, респ. не притежава материална доказателствена сила и съдът не може да формира своята правосъдна воля въз основа на обективизираните в него правнорелевантни факти. Следователно, въз основа на удостоверените в него обстоятелства не може да се установи чрез пълно и главно доказване причинно-следствената връзка между несигнализираната неравност (дупка) на пътя и настъпилия вредоносен резултат. По същество в този смисъл и е практиката на ВКС, формирана по реда на чл. 290 ГПК с Решение № 98 от 25.06.2012 г. на ВКС по т. д. № 750/2011 г., II т. о., ТК, в което се приема, че *"Протоколът за ПТП не освобождава съда от задължение да изследва механизма на*

произшествието и с други доказателствени средства.“

Доколкото протоколът за ПТП е изготвен от органите на полицията след оглед на местопроизшествието, същият се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените от длъжностното лице факти, пряко възприети от него, които са релевантни за механизма на ПТП – мястото на инцидента, посоката на движение на автомобила, обстоятелството, че на процесния пътен участък през релевантния момент е съществувала несигнализирана и необезопасена неравност (два броя дупки), респ. че процесният автомобил е имал описаните в протокола увреждания (мл. автоконтрольор е посетил на място твърдяното ПТП).

Механизмът на настъпване на ПТП и вредите, намиращи се в причинна връзка с ПТП, се изясняват съвкупно от приложения по делото протокол за ПТП, както и от заключението на изслушаната САТЕ, кредитирано от съда като изготвено компетентно и изчерпателно, както и показанията на разпитаните свидетели. На процесната дата водачът на процесния л.а., при движение в гр. П. по ул.**** в посока ул.****, към Републикански път 1-6 (Е871), внезапно попада в необезопасени препятствия (дупки – 2 бр.) и предизвиква ПТП. В резултат на внезапното попадане в тези неравности (дупки), върху предно дясно и задно дясно колело на автомобила възникват радиално насочени сили, съсредоточени в контактните петна на гумите и борда на джантите, с ръба на дупката (при излизане на л.а. от препятствието на пътното платно). Възникването на тази сила е довело до деформация на джантата предна дясна и джантата задна дясна (AL), както и до скъсване на нишките на кордните слоеве на страницата на предна дясна и задна дясна гума.

При изготвяне на заключението експертът е констатирал **несъответствия**, като част от описаните увреждания, във връзка с които е осъществен ремонтът на автомобила, а именно – че при сочения механизъм на ПТП не е възможно да бъдат причинени вреди в сочения от застрахователя вид и размер, съответно – че **само част от вредите** по автомобила – по десните гуми и джанти, се намират в причинна връзка с ПТП. При установената пътна обстановка и технически характеристики на автомобила не е възможно да се получат твърдените деформации на някои от частите на автомобила. Данни от технически експерименти показват, че вписаните в „Описи на извършените огледи“ на ЗД„ЕВРОИНС“АД, нанесени вреди (шенкел, кормилна рейка биалетка, както носач, амортизатор и др.) е възможно да се получат само при концентриран челен удар в предна дясна част на л.а. със скорост около 80км./ч. във вертикално препятствие или с вектор на удара перпендикулярен на надлъжната ост на л.а, концентриран в предно дясно колело. При изброените по-горе удари (челен и страничен) първия конфликт ще бъде в джантата, която ще бъде силно деформирана или счупена). В района на ПТП не е възможно да се развие подобна скорост, поради големия интензитет на движение, както и изградени изкуствени неравности по платното за движение (на 15м. преди мястото на произшествието).

След запознаване с техническата документация на автомобила на завода производител и след оглед на местопроизшествието, експертизата е приела, че ударът е концентриран в предна дясна и задна дясна ходова част на автомобила, съответно единствено повредите по предните и задни гуми и джанти се намират в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Съдът възприема изцяло направените от вещото лице доказателствени (фактически) изводи, тъй като експертизата е изготвена компетентно и

добросъвестно, като вещото лице е изследвало пълно и задълбочено представените по делото доказателства и е отговорило изцяло на поставените задачи, предмет на допуснатата съдебно-автотехническа експертиза.

Наред с изложеното, в идентичен смисъл относно повредите на автомобила, са и показанията на свид. Р. Е. – мл. автоконтрольор, съставил протокола за ПТП, кредитирани като незаинтересовани, логични и последователни, в които свидетелят изяснява, че видимите увреждания, констатирани на място са били единствено по гумите и джантите, както и на свид. А. К., която изяснява, че след ПТП автомобилът бил ремонтиран още на следващата седмица, като ремонтът се изразявал в закупуване на нови гуми – л. 66 на ПРС.

При съвкупния анализ на обсъдените писмени и гласни доказателства и доказателствени средства съдът приема за установен по безспорен начин механизмът на процесното ПТП и причинно-следствената връзка между настъпилото ПТП уврежданията по десните предна и задна гуми и джанти, настъпили вследствие попадането му в небезопасна и несигнализирана дупка на пътя, за чиято изправност отговоря Община Перник чрез своите служители и органи. **Не** е налице причинно-следствена връзка между процесното ПТП и останалите увреждания, съгласно документите на застрахователя, предоставени на вещото лице за изготвяне на заключението, във връзка с които е извършен и ремонтът през м. 09.2017 г.

При установяване доказването на фактическия състав, което обуславя основателност на претенцията, съдът следва да се произнесе по срочно релевираното от ответника **възражение за съпричиняване**, доказателствената тежест за установяване на което е разпределена на него. Съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, обезщетението за вреди от непозволено увреждане може да се намали, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване или за увеличаване на размера им. Положителният извод за наличие на съпричиняване се предпоставя от наличието на установено по делото противоправно поведение на самия пострадал, с което той е създал предпоставки за собственото си увреждане и обективно е допринесъл за настъпването му, без да е необходимо да е действал виновно. Следователно необходима е причинно-следствена връзка между това действие или бездействие и настъпване на вредоносния резултат. Приносът на пострадалия следва да е конкретен и доказан по **несъмнен** начин, като не може да е хипотетичен и да почива на предположения. В мотивите по т. 7 ТР № 1/23.12.2015 г. по тълк. д. № 1/2014 г. на ВКС, е разяснено, че поемането на предвидим и реално очакван риск или неговото неоправдано игнориране съставлява обективен принос, който е противоправен и е в пряка причинна връзка с вредоносния резултат, като приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД изисква идентичност между поетия и реализирания риск. Степента на съпричиняване се преценява конкретно, но никога не може да доведе до отказ от обезвреда.

Ответникът не е представил никакви доказателства за съпричиняване на вредите поради несъобразяване на пътната обстановка и скоростта, за установяване твърдението си, че поведението на водача на МПС не е било съобразено с конкретната пътна обстановка съгласно чл. 20, ал. 2 ЗДвП и не е поставял допълнителни въпроси на САТЕ. Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко **предвидимо** препятствие, като предвидимо е само това препятствие, което **закономерно** може да се очаква, но в настоящия казус не е налице предвидимо препятствие. В дължимата грижа при управление на МПС не се включва изискване за знание на неравностите по пътя или презюмиране за наличие на такива. Необозначената и несигнализирана дупка не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така,

че да може да спре.

При така изяснените правнорелевантни обстоятелства бездействието на служителите при ответната Община представлява единствената причина за настъпване на процесния вредоносен резултат, поради което следва да бъде ангажирана в пълен обем нейната обезпечително-гаранционна отговорност.

Съгласно САТЕ, трудът, частите, и материалите, необходими за отстраняване на сочените повреди, възлизат на стойност общо **772,08 лв.**, от които 509,38 лв. нови части с приложени 5% овехтяване, 167,80 лв. труд и 94,90 лв. материали. Съдът приема, че в конкретния случай, дължимото обезщетение следва да бъде определено по пазарната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на настъпване на ПТП, т.е. тази по средни пазарни цени – с нови части, без да се прилага коефициент за овехтяване. Размерът на обезщетението обхваща средствата за възстановяване на щетите, което ще се извърши чрез влагане на нови части и материали в автомобила, при което овехтяването му е без значение. В противен случай, ако се отчита овехтяването, обезщетението би било под размера на вредата и увреденият не би получил равностойно обезщетение, а такова на по-ниска стойност и в този смисъл обезщетението не би било равно на размера на вредата, какъвто е законно регламентираният му размер. В този смисъл е и трайната практика на ВКС – Решение № 79/02.07.2009 г. по т.д. № 156/2009 г., Решение № 52/08.07.2010 г. по гр.дело № 652/2009 г. В тази връзка и кредитирайки заключението на вещото лице, на основание чл. 162 ГПК, съдът намира, че релевантна е цената за материали без приложени 5% коефициент на овехтяване – т.е. за 536,10 лева, при пазарна стойност на частите по цени в ново състояние, а не за 509,38 лв. нови части., с което сумата, необходима за репарирание на имуществените вреди, намиращи се в причинно-следствена връзка с ПТП, възлиза на **798,90 лева**, определено по реда на чл. 162 ГПК на база експертното заключение и фактурата.

Следователно искът за главница следва да бъде уважен за сумата до 798,90 лева и отхвърлен като неоснователен за разликата до пълния претендиран размер от 2569,39 лв. Уважена следва да бъде и претенцията за обичайните ликвидационни разходи в размер на 10 лв.

На осн. чл. 162 ГПК, при съобразяване на ОЛП за периода на забавата, (от изтичане срока на регресната покана, до деня преди депозиране на исковата молба – 09.04.2019 г.), увеличен с 10 пункта, съдът намира, че обезщетението за забава върху уважената част от главницата от 798,90 лв. възлиза на 110,07 лв., до която сума следва да бъде уважен искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, а отхвърлен за разликата над тази сума до пълния претендиран размер от 357,48 лв., както и за датата 10.04.2019 г., доколкото на същата е депозирана исковата молба, а законна последица от това е т.нар. материален правоувеличаващ ефект.

По разноските:

При този изход на спора на осн. чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК на страните следва да бъдат присъдени пропорционално сторените разноски – 188,80 лева в полза на ищеца (от общо сторени разноски в размер на 403,18 лв. и определено по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.), а на ответника – 137,40 лв. (от общо определено по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 200

лв.)

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА по предявените обективно кумулативно съединени искове на осн. чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл.86, ал. 1 ЗЗД **ОБЩИНА ПЕРНИК**, БУЛСТАТ 000386751 с адрес гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски“ № 1А, представлявана от Кмета С.В., да **заплати** на „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от изпълнителните директори Й.Ц. и Р.Б., сумата в размер на **798,90 лева**, представляваща равностойност за обезщетение, изплатено от ЗД „Евроинс“ АД по повод вреди, причинени на л.а. „БМВ 635 купе“ с Д.К. № *****, собственост на В. К., при ПТП, настъпило на 16.06.2017 г. при движение в гр. П. по ул. ***** в посока ул. *****, към Републикански път 1-6 (Е871), **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на главницата, сумата от **10,00 лева** – обичайни ликвидационни разходи, както и сумата от **110,07 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 30.11.2017 г. до 09.04.2019 г., **като**

ОТХВЪРЛЯ иска за главница за разликата над 798,90 лева до пълния претендиран размер от 2569,39 лева, както и иска за лихва за сумата над 110,07 лева до пълния претендиран размер от 357,48 лева и за датата 10.04.2019 г., като **неоснователни**.

ОСЪЖДА **ОБЩИНА ПЕРНИК**, БУЛСТАТ 000386751 да **заплати** на „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, ЕИК 121265113 на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **188,80 лева** – разноси пред Районен съд Перник.

ОСЪЖДА „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, ЕИК 121265113 да **заплати** на **ОБЩИНА ПЕРНИК**, БУЛСТАТ 000386751 на основание чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК сумата от **137,40 лева** – разноси пред Районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____